

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 7, ročník XXII
Neděle 18. prosince 2011

Z obsahu čísla

- < Vánoce v naší farnosti
- < Přehled bohoslužeb
- < Vánoční pozdravy a přání
- < Dřina pod kostelem
- < Božíchodová kytarovka
- < Biřmování v naší farnosti
- < Tříkrálová sbírka
- < Oslavy výročí Charity
- < Poděkování Charitě
- < Co také patří ke kalichu
- < Duchovní obnova
- < Pásmo o Cyrilu a Metoději
- < Mikulášská besídka
- < Opět na Miniforu
- < Potáborovka v Sobotíně
- < Pleteme pro malomocné
- < Vtipy
- < Jak zemřel sv. Konstantin
- < Vánoční osmisměrky

Nám, nám, narodil se...

Chudý chlév, prosté jesle, sláma, vůl a osel – tam leží a spočívá náš Bůh, Král našich srdcí? Bezmocné Děťátko, které se chvěje zimou. Opustil nebe, kde zanechal svou slávu, své království a přichází za námi na naši zem. Jak veliká je asi jeho láska k nám? Přichází k nám na svět právě v tu chvíli, kdy je bez domova, kdy jsou před Ním, Pannou Marií a sv. Josefem zavírány všechny dveře. Mimochodem: jak velká to musela být zkouška jejich vzájemného vztahu...

On – Král a Bůh – se rodí do chudoby obyčejné jeskyně. Přichází s velkou láskou, všemi dary a milostmi a čeká, jestli ho pozveme dál – do svých srdcí, do našich rodin, do našeho života...

On jako Boží Syn nachází své potěšení v tom, jak se z lásky a zcela nezištně daruje člověku. I nám obyčejným lidem tímto svým jednáním ukazuje cestu k pravé radosti a naplnění. Přitahuje nás k sobě jako magnet k následování.

V dnešní době trpíme krizí manželství. Rakovina rozchodů a rozvodů už dávno nezasahuje jenom lidi nevěřící, ale čím dál častěji a víc se zakusuje do svazků uzavřených před Pánem. Do manželství křesťanských a praktikujících. Co je tedy špatně? Když Kristus zve lidi do svátosti manželství, inspiruje každého z manželů ke stále větší hloubce sebeobětování. Rodinu nazývá „školou ctnosti“, protože rodinný život už ze své přirozenosti nabízí velké možnosti cvičit se v lásce, věrnosti, trpělivosti, sebezáporu a laskavosti, jakož i v jiných ctnostech, které nás činí podobnějším Kristu.

Neděláme mnohdy chybu v tom, že svého partnera považujeme za zdroj svého pohodlí, potěšení a uspokojení? Uvědomujeme si, že ten druhý člověk nám byl dán jako dar, abychom ho milovali tak, jak to dělá Ježíš? A ten se nám daruje a pro nás obětuje.

Není to vůbec jednoduché. Je to těžký úkol a běh na dlouhou trať s nejedním zakopnutím. Ale Ten, kterému radostně zpíváme „Nám, nám narodil se...“ slibuje, že byl, je a bude neustále s námi. Tak čeho se bát? n

Manželé Janíkovi

Vánoce v naší farnosti

Vánoční program v otrokovických kostelech

24. 12. 2011, sobota, Štědrý den

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	15:30 bohoslužba pro děti
Kvítkovice – kostel sv. Anny	22:00 mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	24:00 mše svatá

25. 12. 2011, neděle, Narození Páně

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30 mše svatá
Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00 mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30 mše svatá
Otrokovice – u kostela sv. Vojtěcha	15:00 Živý betlém

26. 12. 2011, pondělí, Sv. Štěpána

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30 mše svatá
Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00 mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30 mše svatá

27. – 29. 12. 2011

všední pořad bohoslužeb

30. 12. 2011, pátek, Sv. Rodiny

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	18:00 mše svatá
----------------------------------	-----------------

31. 12. 2011, sobota

Kvítkovice – kostel sv. Anny	16:00 mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	23:00 mše svatá

1. 1. 2011, neděle, Matky Boží P. Marie

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30 mše svatá
Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00 mše svatá
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30 mše svatá

8. 1. 2011, neděle

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	17:00 koncert Magna Mysteria a hosté
----------------------------------	--------------------------------------

Přístup k jesličkám v kostele sv. Vojtěcha: 25.12. - 1.1. vždy od 14 do 18 hod. Mimo to vždy před bohoslužbami a po nich.

Svatost smíření před Vánocemi:

neděle 18.12. od 16 do 18 hod. za přítomnosti více zpovědníků, od pondělí 19.12. do 23.12. vždy hodinu před večerní bohoslužbou

Křty a pohřby za poslední období:

Křty:

Radka Lacigová, Sebastian Jan Ševeček

Přijetí do katechumenátu:

Ondřej Komloši, Monika a Daniel Hlavičkovi

Poslední rozloučení: František Slováček, Vlasta Šáchová, Františka Horáková

K Vánocům a novému roku od otce Josefa

Milí farníci.
Ze srdce Vám všem přeji Bohem požehnaný čas nadcházejících svátečních dnů Vánoc. Při příležitosti vánočních svátků bývá zvykem připojit rovnou přání k novému roku. Toho chci využít zvlášť v souvislosti s Rokem biřmování. Nejprve bych ale zmínil také ten uplynulý rok, který jsme v naší církvi věnovali obnově svátosti křtu. Upřímně děkuji všem, kteří se čimko-

liv zapojili do toho úsilí. Následující rok má být příležitostí k obnově svátosti křesťanské dospělosti, tedy biřmování. K tomu všem přeji dostatek otevřenosti pro veškeré Boží milosti, které nám v tom mohou prospět. Těším se na spolupráci se všemi, kteří budou také ochotni přiložit svoji ruku k dílu, ať se to bude týkat Roku biřmování či ostatních oblastí života farnosti. n

o. Josef Zelinka

Vánoční přání Pastorační rady

Vánoce jsou oslavou narození našeho Pána Ježíše Krista a někdy s sebou nesou přívlastek „svátky rodiny“. I naše farnost je taková velká rodina, a proto bychom chtěli všem jejím členům předat upřímné vánoční pozdravení.

Radostné Vánoce přejeme zejména dětem, jejichž rozzářené oči budou projašňovat Štědrý večer. Vánoční pozdrav a poděkování bychom ale také chtěli předat vám všem ostatním, díky jejichž práci a věrnosti může naše farnost fungovat. Vel-

mi vzpomínáme na ty z vás, kteří jsou vystaveni utrpení a bolesti, a věříme, že Vánoce zmírní tíhu jejich kříže. Zvláštní vánoční vzpomínku a slova díky posíláme těm, které již pro jejich nemoc nebo stáří nevidáme v kostele. I z jejich modliteb naše farní rodina čerpá.

Všem vám přejeme požehnané Vánoce a kež každého z Vás provází v novém roce Boží požehnání. n

Pastorační rada farnosti

Kam o Vánocích?

n 8. Živý betlém proběhne před kostelem svatého Vojtěcha v Otrokovicích. Akce začne v 15:00 hodin na Hod Boží vánoční 25. 12. průvodem účinkujících od kostela sv. Michaela, následovat bude zpěv koled, vánoční radostná zvěst (evangelium), do Betléma se přijdou klanět lidé z Hanácka, Slovácka a Valašska. Vyšleme poselství světu, každý si bude moci odnést kromě zážitků také Betlémské světlo. K vidění budou živá zvířata i tradiční anděl.

n Ve středu 28. 12. se můžete s turistickými oddíly vydat na Hostýn. Informace o srazu budou včas zveřejněny. Jsou zváni všichni mladí duchem i tělem.

n Tradiční Silvestrovský pochod proběhne 31.12. dopoledne. Sraz bude klasicky v 9 hodin ráno u malenovického hradu, bohatý program zajišťují členové oddílů TOM 1412 a TOM 1419.

Tomácká zábava

Tomácká zábava, kterou pořádají oba oddíly TOM, proběhne v sobotu 21.1.2012 od 19:30 na sokolovně. Všichni jste srdečně zváni.

Vánoční poděkování

Letos za vámi opět sedmkrát doputoval Farní občasník. Na tom, že pravidelně vychází, mají zásluhu zejména ti farníci, kteří jsou ochotni do občasníku napsat, pomoci s jeho přípravou a přispět tak ke společnému dílu. Bylo vás letos opět mnoho, kteří jste do FOMu poslali příspěvek. Někteří pravidelně, někteří jednou, dvakrát a někteří si svou zprávu možná nechávajíte na nový rok... Vám všem patří mé poděkování za pomoc, pochopení a ochotu. Přeji vám požehnané Vánoce. n

Pavel Ludvík

Zpěvácká dřina pod kostelem

Je poslední středa před adventem, krátce po 19. hodině, a sál pod kostelem sv. Vojtěcha ožívá. Postupně se zde scházejí členky a členové chrámového sboru k nácviu vánočních zpěvů. Většina míří hned k radiátorům a hledá místa, kde je nejtepleji, protože večer je nepříjemný, psa by do něho nevyhnal.

Někteří stavějí židle do půlkruhu kolem harmonia, jiní diskutují v hloučcích, rozdávají se podsedáky, aby židle nestudily, a fasují se noty. Znovu a znovu se otvírají dveře a přichozí jsou vítání tu pokynutím hlavy, tu hlasitým pozdravem. Blíží se zahájení. Moc nás asi nebude, konstatuje kdosi. Miro, předsedni si k nám.

Zjišťuje se, kdo a proč nepřijde, vzpomíná se na vystoupení sboru na ranní mši, jak to lidé chválili, ale komusi se to prý i nelíbilo. Kdo to byl?, zní ze sboru výhrůžně, ať nám přide pomoc... Rozhořčení zpěváci nespokojeně mručí a paní Švehlíková zahajuje úvodní modlitbu. Paní Kvasnicová kontroluje řady zpěváků: „Musím pochválit basisty, jsou v plném počtu, ale tenoři jsou na tom bídně.“ Jsou dnes jen dva a to ještě jeden si musel právě odskočit...

Všichni otvírají noty s Vánoční mší Štěpána Hlíny, Lenka Květáková sedá k harmoniu a sbor se rozezpívává: zní úvod mše na motivy koledy Narodil se Kristus Pán a pak Kyrie inspirované koledou Nesem vám noviny. Do suterénu pomalu vplouvá vánoční nálada, koledy všichni dobře znají, na půlnoční by mohli jít zpívat hned.

Gloria

Pak se už sálem začíná rozléhat veselá Gloria: „Radostnou novinu křesťané milí, zvěstujem vesele.“ Zpěv plyne bez problému, soprány vyzývají: „Pojďme všeci do stájenky,“ basy se přidávají a souhlasí.

Alty si však žádají zopakování. Zpívá se znovu a procvičuje složitá část Sláááva

na výsostech. V houpavé melodii se spoustou obloučků se co chvíli někdo ztratí. Nejde to, není to radostný zpěv Gloria. Řady zpěváků mezitím doplňují opozdilci a sbor se postupně rozrůstá na dvacet lidí. Lenka Květáková přehrává melodii sopránům, které chtějí také zopakovat svůj part. Zpěváci se znovu ztrácejí, někteří dokonce zpívají o pár taktů dál. Paní Kvasnicová přerušuje marnou snahu: Víte, kde jste? Zpěváci hledají v notách. Tak, znovu. Po mnoha pokusech zní celý sbor nakonec tak, jak by to asi o vánocích mělo vypadat.

Kredo

Sotva si zpěváci vydechli, začínají trénovat Kredo: „Slyšela jsem v Betlémě, že tam leží na seně.“ Celý sbor zpívá hned od začátku společně, ale ne dlouho. Paní Kvasnicová zpěv přerušuje. Začínáme všichni stejným tonem h, upozorňuje. Tenor se ozývá, že nástup nestíhá a tak se společně procvičuje tenorový part.

Do tichého mollového zpěvu „Trpěl hlad, žízeň zimu, to vše pro naši vinu“ se však mísí mručení ze sekce basů. Pánové vzadu cosi řeší a jejich šeptající basy nelze přeslechnout. Sbormistryně je ochotna přimhouřit oko jen v tom případě, že se jejich záležitost týká zpěvu.

Kredo je dosti dlouhé, ale sbor se už prozpíval do závěrečné části. Pojdte všichni k jesličkám, vyzývají sopránové hlasy. Ostatní však zkazili nástup, znovu. Nástup se podařil, ale někdo volá, že neslyší varhany, znovu. Tentokrát to pokazili tenoři a tak samostatně zkouší svůj nástup: „Vítej nám!“

Sanctus

To nejtěžší však teprve přichází: Sanctus. Zahájení Svätý, svätý, svätý brzy přechází v Hosana a pomalá melodie se mění v náročnou čtyřhlasou fugu. Zpěv pomalu umlká. Bude se zpívat po sekcích. Basy začínají a složitá houpavá melodie

se jim moc nedaří. Vypadá to, jako bychom to v životě nezpívali, zní zepředu. Tak znovu. Zkouší i alty a soprány. Nejde to, znovu, 24. takt. Hosana se stále nedaří. Kdosi konstatuje, že je to moc divoké. Nálada je chvíli skleslá, zdá se, že Sanctus je nad síly sboru.

Odkud budem opakovat, od sedmnáctky? Dobře, začínáme. Basy se znovu baví a paní sbormistrové se to nelíbí. Basy sklopily hlavy a připojují se ke zpěvu. Svůj hlas zkoušejí také alty, je to celkem dobré. Kdosi ale volá: Od 23. taktu je to takové... Tak od 23. znovu, velí Zdena Kvasnicová. Teď to bylo výborné, chválí. A teď od stejného místa soprán: Hoosaana na výsostech. Soprán dozpíval a chce zopakovat ještě konec, prý od toho „naná.“ Chvíli se diskutuje, jak melodii zazpívat, jak slova rozdělit.

Tak pojdme soprán a alt společně, od 19. taktu. Dobré. A teď všichni: Svatý, svatý. Ne, ne, přerušuje dirigentka, opět udává tón a sbor začíná znovu. Teď to bylo dobré, jen poslední takty, kde se všechno mělo sejít, se hrubě nepovedly. Jedem znovu, 15. takt. Tentokrát se hlasy nesešly o jedinou dobu, ale je vidět, že se dílo blíží ke konci. Sálem se rozlévá dobrá nálada, zpěváci se pochechtávají, jak to zase splekli. Poslední pokus, tentokrát se to povedlo. Wau, vykřikne sbormistryně a Sanctus končí. Teď něco lehčího.

Agnus

Soprán zkouší Agnus: „Jak jsi krásné neviňátko..“ Part je lehký a tak se hned přechází dál. Zpěvačky z altu to ale mají složitější. Vyzkouší a zkouší dohromady se sopranistkami. Sbormistrová chce bas zvlášť. Chlapům se moc nechce, prý už svých 20 taktů pomlky zpívali společně s ženskými hlasy... Podaří se je přemluvit ke zpěvu. Je plný úlevy a radosti. Procvičuje se další část, opět po jednotlivých hlasech. Necháme to uležet do příště, rozhoduje paní Kvasnicová.

Zkusíme ještě znovu Sanctus a končíme. Sanctus přechází do obtížné části Hosana, zpěváci se opět ztrácí v složité

melodii a zpěv umlká. Až na třetí pokus jakž takž dobré. Ale co, do Vánoc je ještě měsíc!

Němě obdivuji houževnatost všech zpěváků, jejich schopnost zasmát se vlastním chybám a žasnout nad trpělivostí Zdeny Kvasnicové, která za vydatné podpory Lenky Kvěťákové opakuje, opakuje a opakuje. Věřím, že podobně budete na Vánoce žasnout i vy. n

Pavel Ludvík

Božíhodová kytarovka

Svůj vánoční program chystají i mladí. Slavnostní rytmická mše v neděli 25. prosince v 10:30 bude mít tento program:

Vstup:

Venimus adorare eum (hymna ze Světového setkání mládeže v Kolíně n. R.)

Žalm:

Dnes se nám narodil Spasitel Kristus Pán
Evangelium:

Slyšte, slyšte pastuškové

Obětování:

Tichý Betlém

Přijímání:

Tichá noc / Imanuel / Krásný sen

Závěr:

Narodil se Kristus Pán / Náš Bůh
(Awesome God)

Zpěv budou doprovázet akustické kytary, elektrická kytara a baskytara, dále dvě flétny a djembe. Danča Kořenková a Monča Honzíkova děkují všem, kteří obětují kus svého volného času pro společné dílo.

Biřmování v naší farnosti

Jak odpovíme na list arcibiskupa?

Podíváme se na některé citace a výzvy v dopisu, který jsme si vyslechli na 1. neděli adventní. Citace jsou napsány kurzívou a na ně navazují informace, které se týkají biřmování a jeho obnovy v naší farnosti.

„Dnes zahajujeme Rok biřmování. Většina dospělých tuto svátost přijala, i když i mezi staršími je řada věřících, kteří v mládí neměli možnost biřmování přijmout. Teprve biřmováním se však dovršuje naše přijetí do církve. Každý, kdo přijal nebo chce přijmout svátost manželství nebo být kmotrem, má být biřmovaný. Proto vyzýváme všechny dospělé věřící, kteří nejsou biřmovaní, aby se přihlásili k přípravě na přijetí této svátosti. Starým a nemocným i v domovech důchodců mohou po krátké přípravě udělit biřmování kněží třeba společně s pomazáním nemocných.“

V naší farnosti začne úvodní etapa přípravy na biřmování v lednu. Přihlašování probíhá do Vánoc. Pro ty, kteří by se o tom dověděli až z těchto řádků, je možnost přihlašky do konce kalendářního roku.

Nejnižší věk je dosažení 15 let v tomto roce. Horní hranice není omezená. Jelikož jde o svátost křesťanské dospělosti, nikoho nebudou přihlašovat rodiče, ale zájemce se přihlásí osobně. Součástí je osobní rozhovor asi na 15 min. a vyplnění přihlašky. Proto se nepočítá s tím, že by se přišlo přihlásit více lidí najednou. Na termínu setkání s knězem kvůli přihlášení je třeba se předem domluvit kdykoliv osobně (po mši sv.), telefonicky 577 922 337, 731 621 127 nebo mailem faotrokovi-ce@ado.cz.

„Proč je biřmování důležité? Vzpomeňte na apoštoly. Když na ně sestoupil Duch Svatý, stali se odvážnými svědky zmrtvýchvstalého Krista. Předávali víru a

zapalovali v lidech lásku k Ježíši. Přes všechny překážky církev rychle rostla. Duch Svatý skrze ně budoval Boží království ve světě. Že my nehoříme takovou vírou, abychom zapalovali všechny kolem nás? Obnovme své rozhodnutí pro Boha a otevřme se působení Ducha Svatého! On může změnit i dnešní svět! Co znamená mít Svatého Ducha? Znamená to podobat se Kristu, který je plný Ducha. Znamená to myslet a jednat podobně jako Ježíš. Proto se budeme v tomto roce často dívat na Ježíše skrze evangelia, jako se rádi díváme na obrázky těch, které máme rádi. Každému doporučuji přečíst si denně malý kousek evangelia, abychom se jaksi přes ten úryvek podívali na Ježíše, s nímž máme stejného Ducha. Často se ptejme: Jak by to teď na mém místě dělal Ježíš? Pokusme se jednat jako on a modleme se o Ducha Svatého, aby nám připomínal Ježíšova slova a jeho příklad, aby nám sílu jednat podle jeho vzoru.“

Tato slova dávají smysl i tomu, co bude obsahovat příprava biřmovanců. Během tohoto školního roku budou mít žadatelé příležitost ukázat, zda jejich přání je oprávněné, a to tím, jak se u nich projeví zájem o hodnoty křesťanské víry a život ve farním společenství. Za tím účelem budou probíhat setkání 1x měsíčně. Předběžně je v plánu, že to bude vždy druhý pátek v měsíci po mši sv. Na základě toho se zájemce může v následujícím roce účastnit podstatné části přípravy, která bude obsahovat katecheze pro biřmovance.

„Dospělí křesťané jsou spoluzodpovědní za farnost i křesťanský život v obci a v celé společnosti. Prvotní církev byla hned od Seslání Ducha Svatého misionářská. Všichni vydávali svědectví o Kristu a jeho vítězství a přiváděli do společenství církve

nové lidi. Kdo si nechává poklad víry jen pro sebe, je ošklivý sobec. I o víře platí, že ten dar jsme dostali proto, abychom mohli být užiteční. Snažme se dělit o svou víru s těmi, kteří ji ještě nepoznali, nebo se od ní vzdálili. Ale dříve než někoho oslovíme, modleme se za něj, aby naše svědectví dobře přijal, a taky za sebe, abychom to dovedli správně formulovat. Především ale usilujme o to, aby lidé mohli poznat Boží lásku z našeho jednání. Vrcholem tohoto roku bude společná nověna před slavností Soslání Ducha Svatého a o slavnosti prožijeme obnovu této svátosti.“

V naší farnosti bude snaha, aby s přípravou na biřmování byla víc propojena i celá farnost. Jedním takovým důležitým pojítkem je modlitba. Proto budou nabídnuty možnosti, díky kterým by celá farnost mohla zapojit do modlitby za přípravu biřmovanců. Pro všechny, kdo jsou již biřmovaní, bude možnost podobně jako v roce křtu připravit se na obnovu biřmování individuálně v některých společenstvích a taky je v plánu uspořádat ve farnosti

takto zaměřenou duchovní obnovu.

„Byl bych rád, kdyby se ve farnostech setkali bývalí biřmovanci, kteří se společně připravovali před pár lety a snad vytvořili přátelské společenství. Ať se nyní v těchto skupinách znovu setkají a vymění si zkušenosti svého křesťanského života a vzájemně se povzbudí, ať se i společnou modlitbou připraví na obnovení života v Duchu Svatém. Všichni, kteří byli někomu za kmotra při křtu či biřmování, přijali úkol dávat dobrý příklad a pomáhat kmotřenci na cestě víry. Možná jsme trochu zapomněli takový úkol plnit. Vzpomeňme na kmotřence a především se za ně letos často modleme. Bylo by dobře každý den prosit Pána, aby jim nahradil, co jsme my zanedbali.“

Možná, že i vy, čtenáři, máte nějaký nápad nebo zkušenost odjinud v tom, co by prospělo k prožívání Roku biřmování v naší farnosti. V tom případě se nebojte podělit se o konkrétní náměty. ▢

o. Josef Zelinka

Tříkrálová sbírka 2012

S příchodem adventní doby se přiblížil čas příprav na další Tříkrálovou sbírku 2012, která se bude konat v sobotu 7. ledna 2012 od 10 do 15 hodin.

Tříkrálové koledování je největší dobrovolnickou akcí v naší republice. Hlavním cílem sbírky je předání radostné zvěsti o Bohu všem lidem, které koledníci navštíví. Koledníci jsou vyslanci Boží lásky k lidem, umožňují také mnoha dárcům podílet se na pomoci trpícím bližním.

Tříkrálová sbírka je příležitostí pro každého z nás osvědčit naši křesťanskou lásku v praxi, ať už jako koledníci, vedoucí skupinek, nebo ti, kdo koledníky přijmou s otevřeným srdcem. Charita sv. Anežky se na vás všechny - děti i dospělé - obrací s prosbou o pomoc a spolupráci při Tříkrálové sbírce 2012.

Pojďte s námi navštívit lidi dobré vůle

v našem městě, popřát jim do nového roku a předat kousek radosti, kterou nosíme v srdci. Zkusme se zamyslet nad tím, jestli to třeba není i „moje cesta“.

Zájemci se můžou přihlásit u Magdy Honzíkové, nebo přímo v kanceláři Charity sv. Anežky. ▢

Magda Honzíková

20. výročí Charity v Otrokovicích

Pátek 11.11.2011 byl možná pro některé lidi magickým datem, pro Charitu sv. Anežky v Otrokovicích byl završením oslav 20 let Charity v Otrokovicích. Slavnostní mši svatou sloužil P. Bohumír Vitásek, prezident Arcidiecézní charity Olomouc, spolu s dalšími kněžími. Zástupci jednotlivých charitních služeb přinášeli v rámci přímluvných modliteb různé dary - obraz sv. Anežky, klíče od nových domovů, pomůcky pro zdravotně postižené a staré lidi aj. Mši sv. doprovodil svým zpěvem chrámový sbor.

Slavnostní galavečer, který pak pokračoval v kinosále Otrokovické Besedy, se nesl v duchu poděkování za dosavadní činnost. K zábavě a tanci nám zahrála kapela Fařamorgána.

Svatá Anežka, patronka naší Charity, nám i dnes vzkazuje, že je jedna pevná pravda, a to pravda Boží. A že existují hodnoty, pro které stojí za to žít, dokonce i zemřít.

U příležitosti 20. výročí založení Charity sv. Anežky v Otrokovicích vyšel sborník, kde se dočtete o počátcích a historii Charity. Více na www.otrokovice.charita.cz.

...kde je vůle, tam je i cesta n
Ing. Peter Kubala, ředitel

Poděkování Charitě

Při výčtu všech bohubých aktivit, které otrokovická Charita již 20 let pořádá, nesmíme zapomenout na organizování jízdy autem na nedělní bohoslužby pro starší babičky z Bařova. Je to skvělá služba pro osoby, které by se pro svůj zdravotní stav již nemohly do kostela dostat. A tak při každé jízdě si tuto vymoženost uvědomujeme a v duchu děkujeme organizátorům této služby za umožnění účasti v chrámu. Dík patří samozřejmě i našim ochotným řidičům. Srdečné díky vyslovují následující účastnice jízdy:

Božena Kůřilová: "Všem patří upřímné poděkování za to, že každou neděli nám dopřejete být na mši svaté. Jenom my víme, co to pro nás znamená - mši sv. prožít a Bohu být bliže. Proto Vám všem

Pán Bůh zaplat!"

Bohumila Křiřtořová : "Pokud jsem se někde jinde zmínila o této službě, všichni se obdivovali a chválili naši Charitu. Srdečné díky! "

Marie Němcová: "Také já si velmi vážím této pomoci, která mi umožňuje účast na bohoslužbách a všem, kteří se na tom podílejí, ze srdce děkuji."

A jistě by se rády připojily i babičky, které jezdily dřívě, ale bohužel již nemohou. Jsou to: Marie Karlířková a Božena Šivelová.

Tedy za všechny dřívější i nyníější uživatelky - tisícere díky !!! n

Marie Jandová

Co také patří ke kalichu

Tentokrát navážeme na předchozí ohlédnutí za liturgickými předměty, mezi nimiž jsme minule mluvili o kalichu. Ke kalichu, v němž se víno proměňuje v krev Ježíše Krista, patří několik věcí, které pro jejich malé rozměry možná ani neregistrujeme. Jsou to *korporál*, *palla*, *purifikatorium* a konečně *velum*, kterým má být kalich s právě uvedeným příslušenstvím během první části mše zakryt (o něm jsme mluvili již posledně).

Důležitou roli hraje **korporál**. Ten byl dříve uložen ve zdobené vyztužené kapse, v tzv. burse, z níž ho před použitím kněz vyjmul a rozložil na oltář. Je to bílý čtvercový kus látky, často zdobený krajkou, který se při přípravě darů k mešní oběti rozloží na oltář a slouží k zachycení úlomků těla Kristova. Kněz viditelné úlomky proměněného chleba sesbírá a přijme; kvůli malým úlomkům se korporál speciálně skládá na devět částí tak, aby malé úlomky zůstaly v korporálu.

Korporál je pak před vypráním chválné dárky dát na nějakou dobu do vody, aby se úlomky těla Kristova rozmočily, čímž ztratí podstatu chleba, a tato voda se pak vyleje na důstojné místo (dříve se tato voda vylévala do jímky v zemi blízko oltáře). Tento proces (šlo o tzv. první vodu) mohl ještě před několika desetiletími konat jen kněz nebo jáhen.

Z právě řečeného vyplývá velká vážnost a důstojnost služby žen, kterým je svěřeno praní kostelního prádla, protože právě korporál přichází bezprostředně do styku s tělem Kristovým. To naznačuje už samotný název: korporál je od latinského slova *corpus* (čti *korpus*) – tělo, protože proměněná hostie spočívala přímo na této látce. Dnes hostie spočívá na pateně (tzv. obětní misce), přesto je ale korporál stále nepostradatelnou potřebou ke mši.

Co jsme řekli o praní korporálu, platí i o praní **purifikatoria**, protože i ono se dostává bezprostředně do styku s eucharistií.

Jedná se o pruh látky složený obvykle podélně na třetiny a pak přeložený na polovinu. Název je odvozen od slova *purificatio* – očista. Slouží knězi k očištění prstů po dotknutí se těla Kristova, aby případné úlomky byly zachyceny do této látky (nejčastěji při podávání přijímání), dále slouží k očištění rtů po přijetí krve Kristovy z kalicha a očištění posvátných nádob na konci mše svaté. Další součástí kalicha je **palla**, což je vyztužená, často zdobená čtvercová látka sloužící zakrytí kalicha s vínem během mše; palla chrání obsah kalicha před znečištěním zvenku.

Všechny tyto předměty mají svůj praktický význam. Nadto nám připomínají, že s tím nejsvětějším se musí zacházet s nejvyšší úctou a také s opatrností, „aby nic nepřišlo nazmar“ (srovnej nasycení zástupu – Janovo evangelium 6, 5 – 13; zde šlo o obyčejný chléb – s jakou úctou máme jednat s chlebem andělským!). S podobnou úctou a pečlivostí je třeba jednat při přijímání na ruku: často totiž na ruce zůstane drobek těla Kristova, který pak padá k zemi a je zašlapán. Při každém přijímání na ruku je třeba se podívat, jestli nám na rukou nelpí kousky eucharistie (samozřejmě není vhodné být úzkostlivý, ale je třeba mít na paměti, že přijímání na ruku s sebou také nese určitá rizika zneuctění Kristova těla). I pokud se hostie rozdělí na víc částí, v každé části je přítomen Kristus celý! (Proto také kněz velkou hostií láme na více kousků a v každém kousku je Kristus celý.)

„Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, lámal jej a řekl: Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku. Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ (1. list apoštola Pavla Korintánům 11, 23 – 25). n

Štěpán Horký

Zprávy z farnosti

Duchovní obnova s otcem Jiřím Pleskačem

V sobotu 26. listopadu 2011 se v naší farnosti uskutečnila duchovní obnova na téma pokání a smíření, kterou pro nás připravil P. Jiří Pleskač – duchovní církve řeckokatolické. Jeho působivé přednášky střídala svým zpěvem a hudbou schola z Dolní Lhoty, kterou si otec Pleskač pozval.

Duchovní obnova začala mší sv., kterou sloužil náš otec Josef spolu s otcem Pleskačem. Ten se v úvodu kázání dotknul tématu, které později ve svých přednáškách rozvinul. Kostel se téměř celý naplnil, ale bohužel jen díky tomu, že víc jak polovinu přítomných tvořili přespolní. V minulých dobách se podobných akcí zúčastnila téměř celá farnost, u nás tak tomu už delší dobu není, i když jsme považováni za živou farnost.

Když jsem se tázal po důvodu neúčasti hlavně mladší populace, bylo mi odpovězeno jedním mladším farníkem, že mladí otce Pleskače neberou. Snad pro jeho radikální a nekompromisní postoje, s kterými se asi neztotožňují. Já sám tomu nevěřím. Neshledal jsem na přednášce otce Pleskače nic, co by tomu nasvědčovalo. Ve svých přednáškách často citoval z Písma sv. a z Katolického katechizmu. Přednášky také oživil příběhy ze své kněžské praxe a z praxe exorcisty. Doporučil nám všem čtení z Písma sv. nebo z katechizmu.

Věřím, že jsme si my, kteří jsme byli přítomni, připomněli, co je a jaký velký význam má dobrá příprava na svátost smíření a že když my z celého srdce neodpustíme svým bližním, nemůžeme počítat s odpuštěním Božím.

Duchovní obnova skončila odpoledne poslední přednáškou, po které následovala adorace a požehnání, které se poněkud lišilo od toho, na které jsme v našich chrá-

mech zvyklí. Nicméně bylo to velmi působivé. Poté se s námi otec Pleskač rozloučil, poděkoval nám za pozornost, kterou jsme mu věnovali. Poděkoval také schole z Dolní Lhoty, která si na nás udělala čas a obětovala nám celou sobotu. Jako veliký dluh cítím, že se nenašel nikdo z naší farnosti, kdo by za nás poděkoval otci Pleskačovi a již zmíněné schole z Dolní Lhoty.

Když píšu tyto řádky, nemohu opomenout jednu věc, která mi leží na srdci. Když před léty nastoupil svoji jáhenskou službu v naší farnosti nynější kněz P. Martin Vévoda, zavedl každou středu po mši sv. tichou adoraci před vystavenou Nejsvětější svátostí. Nemálo mladých z naší farnosti bylo touto myšlenkou nadšeno. Kvůli tomu se i zkoušky chrámového sboru posunuly na pozdější dobu. A tak se ptám, kam se všichni poděli, když dnes je to záležitostí převážně věřících důchodového věku? O prvních pátcích a jiných akcích ani nemluvě.

Na závěr bych chtěl touto cestou alespoň dodatečně poděkovat otci Pleskačovi za jeho promluvy a čas, který nám věnoval. Bůh Vám odplať, otče Jiří. ▢

Stanislav Knapек

Mikulášská besídka

Rok se s rokem sešel a navštívil nás opět sv. Mikuláš, a to přesně 3. prosince v podvečer v sále Sokolovny. Ten, kdo přišel, mohl vidět hudební i herecké výkony všech dětí. Ty nejmenší si připravily pohádku O veliké řepě, na programu byly i písničky s tématem blížících se Vánoc a také divadlo. Podívali jsme se do chaloupky Sněhurky a sedmi trpaslíků a navštívili jsme les věhlasného loupežníka Lotranda. Celou besídku měli pod palcem Mach 4

Cyril a Metoděj - obraz z dějin národa českého

V neděli dne 27. listopadu proběhlo v kostele promítání o Konstantinu a Metoděvi. Přišlo mi zajímavé dozvědět se víc o tom, co asi prožívali věrozvěstové při příchodu na Moravu, a proto jsem se tam vypravil i já. Hodně mne zaujala fakta o uvěznění Metoda a události předcházející jeho osvobození. Zazněla zde slova, která známe, ale většina informací byla pro mne nových a zajímavých. Text, který vybrala paní Slováčková z Vančurových Obrazů z dějin národa českého a který četl pan Lambor, byl poutavě zpracovaný, a to i pro člověka mladší generace. Pan Lambor měl velice

příjemný hlas, četl srozumitelně a přímo mě to nutilo hltat každé jeho slovo a čekat na další. Hodně mne zaujal hudební doprovod tradičních slovanských písní zpívaných bohoslovci ze Slovenska, kteří nás navštívili před několika týdny. Za prezentaci bych měl pochválit pana Zdeňka Kvasnicu a zvláště za to, jaké obrázky k promítání vybral. Co víc bych měl dodat než to, že mne celá prezentace s komentářem pohládila na duši, a děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu celého promítání. n

Jan Ondřích (Fed'a)

Čtyři otázky pro jednoho herce

V pásmu o životě svatých Cyrila a Metoděje vystupoval člen naší farnosti Zdeněk Lambor, který hraje v Městském divadle ve Zlíně. Při této příležitosti jsem mu položil následující otázky.

Setkává se dnešní herec ve svých vystoupeních často s biblickými nebo náboženskými motivy?

Asi dost záleží na tom, jaký repertoár divadlo zrovna hraje. Naše divadlo se teď vydalo spíš směrem diváky bavit, takže už se s náboženskými motivy nesetkáváme tak často. Taky záleží na režisérech, jaká témata si vybírají. V dřívějších letech jsme hráli několik her, kde se náboženské otázky objevovaly, zvláště v režii panů Pitín-

ského a Gombára.

Co tě nejvíce upoutalo na životním příběhu Cyrila a Metoděje?

Asi to, jak neomylně nechali Boha vést své kroky.

Co podle tebe mohou obě postavy dát současnému člověku?

Každému asi něco jiného. Zdá se mi, že byli dost rozdílných povah. Přesto se dokázali krásně doplňovat a naplnit tak Boží vůli. Většina z nás by se asi rozhádala, než by vůbec vytáhla paty ze Soluně...

Cítil jsi rozdíl, když vystupuješ na jevišti divadla a v našem kostele?

V Otrokovicích jsem vždycky nervóznější.

Ptal se Pavel Ludvík

s Šebestovou, kterým nechybělo ani kouzelné sluchátko. I když některé děti měly namále a Mikuláš musel čerty krotit, všechny se nakonec dočkaly své odměny.

Evča Ludvíková

Anketa k besídce pro rodiče

Vzhledem k tomu, že se tato akce v dřívějších letech konala dopoledne, chtěli bychom znát Váš názor, zda je odpolední čas vhodnější. Hlasujte proto prosím v anketě na stránkách dívčího oddílu: www.tom1412.blog.cz. Děkuje me.

Opět na Miniforu

Letos jsem započal již druhý rok docházky. Jako jediný věrný druhoročák jsem nasedl do vlaku do Olomouce. I když jsem měl relativně dost času, tak jsem vyrazil o 45 minut dřív, abych stihl sraz s bohoslovci a spolu s nimi se dopravil na faru ve Vysokých Žibřidovicích.

Během velice dlouhého čekání v Olomouci jsem potkával skupinky kluků, ale nevěnoval jsem jim pozornost, což se s postupem času ukázalo jako chyba. Už mě omrzelo čekání, a tak jsem se díval na tabuli odjezdů, odkud jede můj vlak. Jakmile jsem sklopil oči na papír pro srovnání, ucítil jsem poklepání na rameno a známý hlas bohoslovce Vildy Pavlíčka, jak říká: „Copak to máte, pane?“ Po těch slovech mi spadl obrovský kámen ze srdce.

Po seznámení s novými přírůstky do řad bohoslovců jsme se odebrali na nástupiště. Tam Vilda dostal (sice pozdě) dobrý nápad, že příště k mailu, co posílal všem účastníkům, přilepí i svoji fotku, aby věděli koho hledat. Oběhli jsme nástupiště a posbírali asi 6 kluků. Cesta rychle ubíhala. Ani jsem nepostřehl, že se setmělo. Potmě jsme se vyškrobali až ke kostelu, od kterého byla fara asi 15 metrů.

U večere nás uvítali již v plném počtu, sešlo se nás bezmála třicet. Jak jsem dříve podotknul, byl jsem jediný druhoročák. Po uvítání nám byla předána informace o tom, že voda v kohoutku není pitná a způsobuje tzv. střevní křeče. Tato informace pro některé z nás, mezi nimi i mě, přišla poněkud pozdě. Nebylo co dál řešit a tak jsme šli po večeri spát.

Ráno hned po probuzení jsme se vydali na ranní chvály. Po nich jsme se pomodlili za to, abychom dobře využili nově získané vědomosti. Po velice vydatné snídani nás čekal úvod do programu. Mě nejdříve čekal nácvik na mši, kde jsem získal neoficiální ministrantskou hodnost lektora, abych mohl číst čtení. Poté mě čekal seminář na téma liturgika, kde nám předali spíše kusé informace, aby zjistili, jak na tom s našimi znalostmi jsme. Po liturgice násle-

Otoč!

Ne, neotáčeš stranu, milá čtenářko či milý čtenáři. To jen titulěk ti oznamuje, že FOM má svého bratříčka.

OTOČ = **O**trokovický **o**ddílový **č**asopis. Narodil se v předvánoční čas, jeho míry jsou A5 a 16

stran a vydávají ho turistické oddíly naší mládeže. První číslo přináší kromě zpravodajství o bohaté podzimní činnosti obou oddílů také představení některých skupin, kalendář akcí, upozornění pro rodiče, písničku (i s notami!), osmisměrku a komiks. Přejme bráchovi, ať se má čile k světu. ▯

doval seminář na téma duchovní život, kde nás čekalo zaměření na modlitbu - stručná definice a druhy modliteb. V tomto semináři mne zaujalo to, že i zplnomocněný ministrant se zvláštním požehnáním smí podávat svaté přijímání. Mši, na které jsem četl čtení, jsme oslavili v tamním kostele spolu s kuchařkami, které bydlely kousek od fary. Po mši jsme si dali oběd a byla zde i chvíle k možnosti svátosti smíření, které jsem já využil ještě přede mší.

Po krátké pauze nás čekala „brigáda“, kde jsem využil svých schopností z tábora a štípal jsem dříví. Po brigádě nás čekala hra, kterou se v nás bohoslovci snažili osvěžit znalosti ze seminářů. I když to byla zábava, museli jsme se odebrat na faru k večeri. Po večeri jsme měli sadu her, které bychom měli uplatnit i na schůzkách u nás, a protože se čas naklonil k půlnoci, přišel čas odebrat se do postelí a spát.

Ráno nás čekaly dobrovolné ranní chvály. Po chválách a po snídani jsme vyrazili na mši. Po návratu na faru jsme vyplnili hodnocení pro bohoslovce. Já sám jsem neudělal horší známku než 2. Po obědě jsme se vydali na vlak.

Letošní minifory budou rozhodně zajímavé a už se těším na další víkend, již v Arcibiskupském kněžském semináři. ▯

Jan Ondřích (Fed'a)

Kluci a holky na potáborovce v Sobotíně

Ve čtvrtek 27. 10. 2011 jsme se sešli na nádraží v Otrokovicích. Vlak měl menší zpoždění, a tak se vyskytly obavy, jestli stihneme všechny spoje.

Když jsme konečně dorazili do Sobotína, zjistili jsme, že nás čeká ještě menší procházka. Asi jsme čekali od Sobotína trochu víc, ale když jsme viděli polorozpadlé baráky, tak jsme začali pochybovat, jestli fara vydrží takový houf lidí. Když jsme vešli dovnitř, tak jsme se přezuli a vyšli po schodech do druhého patra. Kluci měli tři pokoje stejně jako holky. Rychle jsme vybalili a potom už jenom všichni čekali, co bude dál. Po chvíli nám vedoucí řekli, že se máme obléct do něčeho teplého. Převlékli jsme se a vyšli za faru, kde byl suprový plácek na hraní her a pár jsme si jich taky zahráli. Ke konci jeden z vedoucích ztratil brýle, takže zbytek hry jsme je všichni hledali. Nakonec se našly.

Všichni byli zpocení a určení, takže přivítali návrat na faru. Převlékli jsme se a vedoucí nás svolali před jídelnu. Pak následovala hra, při které jsme byli rozděleni do skupinek na tento víkend. Pak následovalo několik dalších her. Bylo už dost pozdě, takže jsme se pomodlili a šli na kutě. Všichni rychle usnuli, protože se šířily zvěsti, že příští den půjdeme na túru.

Ráno jsme vstali kolem osmé hodiny. Po snídani nám vedoucí řekli, co si máme nachystat na výlet. Sbalili jsme se a vyrazili. Šli jsme lesem. Počasí se nám vydařilo, takže se nám šlo docela dobře. Náš cíl byly Velké Losiny, kde byla ruční papírna. Ta byla zajímavá hlavně tím, že jsme se dověděli, jak se vyrábí papír ručně. Po exkurzi jsme si šli koupit suvenýry. Na zpáteční cestě jsme se stavili v obchodě. Když jsme konečně dorazili na faru, tak jsme se vybalili, převlékli a trochu odpočinuli. Po chvíli nás vedoucí zavolali na další tradiční hru – scénky, u které jsme si užili hodně srandy. To stejné platilo i u táborového kvízu. Po něm následovala večere. Po večeři nás čekala poslední hra toho dne a pak se šlo spát. A to jsme ani nevě-

děli, že příští den nás čeká další výlet.

Byla sobota. Vstali jsme kolem deváté hodiny. Po snídani nám vedoucí řekli, že bude další výlet, ale s tím rozdílem, že tentokrát půjdeme po skupinkách a na čas. Cestou jsme ještě museli plnit různé úkoly. Po návratu na faru byl oběd - guláš, který se moc povedl. Hodinku jsme si odpočinuli a potom nám vedoucí oznámili, že se máme převléct a že půjdeme na místo, kde jsme první den hráli hry. Tam jsme pobýli až do večera. Potom jsme se zase vrátili na faru, kde nám v místní kapli ochotný zdejší pan farář sloužil mši svatou s nedělní platností. Pak jsme si ještě venku zahráli jednu noční hru. Po téhle hře jsme byli strašně unavení, takže jsme hned šli spát.

Nedělní ráno bylo krásné. Jako každé ráno jsme se převlékli, umyli zuby a šli na snídani. Po snídani jsme se sbalili a vyšli před faru. Tam bylo vyhlášeno pořadí skupinek. Nakonec jsme se společně vyfotili a šli na nádraží. Ze Sobotína jsme jeli do Šumperka, odtud do Olomouce a z Olomouce už domů. n

Petr Blahuš

Pleteme pro malomocné

Dne 17. listopadu 2011 jsme odevzdaly panu Výletovi 260 kusů obvazů. Nakoupily jsme od něho 15 cívek bavlny po 70 Kč. Zaplatily jsme za ni 1050,-Kč a 300,- Kč jsme mu daly na odvoz.

Děkujeme všem pletačkám za nepolevující píli při pletení obvazů pro malomocné. Zaplat' Pán Bůh patří i všem dárcům, kteří nezapomínají na to, že musíme bavlnu nakoupit a že hotové obvazy se musí také odeslat, aby se dostaly k nemocným. To vše stojí hodně peněz! Děkujeme za finanční dary, které od Vás dostáváme.

Přejeme všem všechno dobré, hodně zdraví, Boží požehnání v době adventní i radost, že Hospodin, náš Bůh, nám daroval svého Syna, Ježíše Krista. Kéž vám Pán odplatí Vaši velikou štědrost. n

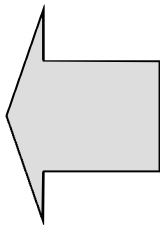
M. Knapková a M. Šmiková

Kde a jak zemřel sv. Konstantin

Konstantin nevyňikal /
přijít na další cestu do Říma. Přišel tam vyc
příliš pevným zdravím, byl často nemocen. Podnikal dlouhé cesty po celé Evropě a vysilující práce mu ubírala síly. V roce 868 se s Metodějem vydal z Velké Moravy na další cestu do Říma. Přišel tam vyc
paný a cítil, že se blíží konec jeho života. Rozhodl se vstoupit do kláštera, oblékl mnišský šat, složil řeholní sliby a přijal nové jméno. Podle tradice muselo jeho nové jméno začít písmenem jako původní. Rozhodl se pro Kyrill (česky Cyril). Po přijetí do kláštera strávil poslední chvíle svého života. V ústraní kláštera byl do poslední chvíle. Sám papež mu diktoval vy
Konstantin zemřel a jeho bratr Metoděj s ním
s trojit okázaly pohřeb.

Zvol si své druhé jméno

V poslední příhodě ze života našich věrozvěstů čteme o Konstantinově smrti. To, co jsme se o něm z příběhů dozvěděli, by určitě stačilo, aby z tohoto světa odešel spokojeně. Konstantinovi to ale nestačilo. Chtěl do poslední chvíle pracovat pro Boha. Když už nemohl na cestách, mohl aspoň v klášteře. K tomu si však musel zvolit jméno nějakého světce, které by začínalo na K. Kolik znáš světců, jejichž jméno začíná stejným písmenem, jako tvoje? Které z nich by sis vybral jako své druhé jméno?

Lehké vánoční osmisměrky pro děti

V tajence této osmisměrky najdeš místa Ježíšova narození a dětství.

Ábel, plyn, nový, roráty, mráz, okno, Samuel, smrt, nota, děkan, král, kmen, lípa, zahradník, málo, opar, sbor, stan, lakomý, drzý, omítka, hora, katakomby, ma-na, prorok

Druhá osmisměrka ti prozradí, jaké dary přinesli tři králové Ježíškovi k jesličkám.

Adam, astma, datle, Ezau, hlad, chrám, otok, palma, paže, plyn, prodat, Sára, schody, smíření, střecha, teta, ubrus, umýt, úterý, vlak, voda, vrata, zima, zna-lac, zrak

Poznáš název známé vánoční koledy?

Voečsneílhéovdáyn

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>
Uzávěrka dalšího čísla: 5.2.2012. Vydání dalšího čísla: 19.2.2012.

Velká vánoční osmisměrka

Slova:

akordeon, alba, ambit, Anna, barva, basa, bicí, blatouch, boží, bratr, břechťan, bříza, čert, deka, duha, Eden, gril, hadice, hlas, idol, ikona, inženýr, Izák, jarmark, kaktus, kancionál, kardinál, kázání, kladivo, klen, klíč, kmotra, kněz, krása, lípa, mírnost, nota, ochoz, okno, opar, ořech, ostýchavý, ovce, patro, pole, polštář, pomazat, prst, ratolest, réva, rýma, řeka, sekyra, síla, Sión, sopka, sprcha, stehno, šaty, široký, trávník, trest, třída, tvář, tvor, úzký, váza, víno, vnuk, západ, zář, zkáza, známka

Tajenka: Jméno evangelisty, který nejrozsáhleji popsal Ježíšovo narození.

Smějeme se

n Matka nařiká v kuchyni: „Pomoc, rychle. Kluk spolkl korunu.“ Otec se přisourá z pokoje. „Prosím tě, ty vyvádíš jako by spolkl padesátikorunu.“

n Malý David přijde ze školy a jde za otcem. „Na rohu stojí nějaký chudák. Neměl bys desetikorunu?“ Otec je dojatý synovým soucitem a vytáhne z kapsy peníze. Za chvíli se David vrátí a líže zmrzlinu. „Kdes ji vzal?“ ptá se otec. „Ten chudák ji tam prodává.“

n Terezka zlobila a tak musí při večerní

modlitbě poprosit Boha, aby už byla hodná. Modlitbu končí slovy: „A Pane Bože, udělej ze mě, prosím, hodnou holčičku!“ A jak byla naučena od dědečka, dodala: „Ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“

n Pepíčkovi je mše dlouhá. Nerozumí jí a nudí se. Po chvíli si všimne červeného světýlka u svatostánku. „Babi, až bude zelená, tak půjdem.“

n Při výkladu o stvoření slyší děti, že Bůh stvořil nebe a zemi. „A kde bydlel Bůh předtím, když nebe ještě nebylo?“ ptá se jeden malý rozumbrada.